

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 3465/2021
14.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Малина Ђокић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „ББ“ ..., кога заступа пуномоћник Ђорђе Дробац, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3424/2020 од 05.08.2021. године, у седници одржаној 14.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3424/2020 од 05.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 113/18 од 07.09.2020. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се као незаконито поништи решење о отказу уговора о раду број ..-2017 од 13.11.2017. године и тужени обавезе да тужиоца врати на посао и распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3424/2020 од 05.08.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) испитао побијану пресуду и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је код туженог био запослен на радном месту „Чувар – инкасант“ на ком су према Правилнику о унутрашњој организацији и систематизацији послова код туженог од 03.07.2017. године била систематизована укупно 4 извршиоца и за те послове предвиђен је први степен стручне спреме. На том радном месту запослени су према опису посла обављали послове ближе наведене у образложењу нижестепених одлука, искључиво у објекту туженог на простору бивше војне касарне у насељу ... у ... . Тужени је јавно предузеће и његов оснивач Град Ужице је на основу Одлуке о максималном броју запослених на неодређено време у систему државних органа, систему јавних служби, систему аутономне покрајине Војводине и систему локалне самоуправе за 2017. годину („Службени гласник РС“ број 61/17) која је ступила на снагу 01.07.2017. године, донео Одлуку о максималном броју запослених на неодређено време за сваки организациони облик у систему града Ужица за 2017. годину („Службени лист Града Ужица“ број 27/17 од 06.09.2017. године) којом је за туженог прописан максимални број запослених на неодређено време од 214 запослених. На основу члана 21. Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору, тужени је спровео анкету са запосленима који раде на пословима за које више не постоји потреба о њиховим намерама и спремности за споразумни престанак радног односа уз исплату отпремнине и тужиоцу је препорученом пошиљком упућен анкетни листић али се тужилац у анкети није изјаснио. Тужени је на основу наведене Одлуке у поступку рационализације броја запослених за 2017. Годину, донео нови Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији 23.10.2017. године, на који је оснивач дао сагласност решењем од 30.10.2017. године, објављен је на огласној табли туженог 31.10.2017. године и ступио на правну снагу 08.11.2017. године. Тим Правилником укинута је радно место „Чувар – инкасант“ на ком је тужилац обављао рад код туженог, а у радној јединици „Паркинг сервис“ систематизовано је радно место „Контролор – инкасант“ са 7 извршилаца и захтеваном школском спремом III или IV степен стручне спреме. Опис послова радног места „Контролор – инкасант“ ближе наведен у образложењу нижестепених пресуда није идентичан пословима радног места „Чувар – инкасант“ које је обављао тужилац. По укидању радног места тужиоца, тужени није у радни однос примао запослене који би обављали послове радног места које је тужилац обављао, нити су ти послови ушли у опис послова новог радног места „Контролор – инкасант“, већ су послови које је тужилац обављао поверени Агенцији која их и данас обавља. Због укидања радног места донето је оспорено решење о отказу уговора о раду од 13.11.2017. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду уз исплату отпремнине у одређеном износу. Тужени је решењима о привременом премештају од 16.11.2017. године, троје запослених привремено преместио са њихових радних места на радно место „Контролор – инкасант“ у периоду од 45 дана, а такође и запосленог ББ у периоду од 12.01. до 11.02.2018. године. Поређењем послова радног места „Чувар – инкасант“ и новог радног места „Контролор – инкасант“ утврђено је да су послови тужичевог радног места у целини пренети на Агенцију, а да су део тих послова само привремено, због процедуре коју је ради ангажовања Агенције требало спровести обављали запослени код туженог у трајању од 45 дана и трајању од једног месеца, што је период краћи од 3 месеца, након чега је ангажована Агенција која те послове и данас обавља.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев, налазећи да је оспорено решење законито са становишта постојања оправданог разлога за отказ, да је донето у

законитој процедури, те да у конкретном случају није дошло до злоупотребе института технолошког вишка од стране туженог као послодавца.

Разлози ревизије којима се указује на погршену примену материјалног права нису основани.

Према члану 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла. Процедура оглашавања запослених вишком прописана је члановима 153-158. истог закона.

У конкретном случају тужени је на основу Одлуке оснивача о максималном броју запослених на неодређено време за сваки организациони облик у систему Града Ужица за 2017. годину, спровео поступак рационализације броја запослених и донео Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији послова који је ступио на снагу пре доношења оспореног решења о отказу уговора о раду тужиоцу, уз претходно спроведену анкету и којим је између осталих, укинута радно место „Чувар – инкасант“ на коме је тужилац обављао рад и систематизовао ново радно место „Контролор – инкасант“ за које радно место се захтева трећи или четврти степен стручне спреме, за разлику од тужиоцевог радног места за који је био предвиђен први степен стручне спреме. Тужиоцу је законито престао радни однос у поступку који је правилно и законито спроведен. Тужени је послове радног места које је обављао тужилац и који нису идентични пословима новог радног места „Контролор – инкасант“, поверио Агенцији која их и данас обавља, па су без утицаја наводи ревизије да је тужени до ангажовања Агенције привремено распоредио запослене (у трајању од 45 дана и месец дана) на послове „Контролора – инкасанта“ из разлога повећаног обима посла. Супротно становишту ревидента, наведено не указује на злоупотребу права од стране туженог у поступку рационализације броја запослених, као ни преостали наводи ревизије да послове радног места тужиоца обавља Агенција коју плаћа тужени, што спада у домен оцене целисходности рационализације и организационих промена и није у домену овлашћења суда у овом поступку, у коме је оцењена законитост оспореног решења са становишта законите процедуре и оправданог разлога за отказ. Зато су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић